

[Kim Behnke]

Det andet, jeg vil nævne, er bekymringen for, om en rengøringsopgave bliver løst tilstrækkelig seriøst. Jeg skal bede fru Mimi Jakobsen om – igen med henvisning til den nævnte bog – at bemærke, hvordan man f.eks. i den danske hotelbranche uden problemer kontraktmæssigt har formuleret sig ud af den slags ting. Man indbygger det, der hedder en »white glove test« gående ud på, at man f.eks. for et hotels vedkommende til enhver tid kan gå ind i et hvilket som helst lokale, man mener er rengjort, og gå over gulve osv. med et hvidt klæde. Man er kontraktligt forpligtet til, at det skal man kunne gøre, og nøjagtig det samme kan offentlige institutioner selvfølgelig gøre, når de laver kontrakterne. Det er ikke noget problem.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg synes bare, det er så klædeligt, når også hr. Kim Behnke, som taler så varmt for både privatisering og udlicitering, erkender, at der altså er nogle ting, der skal tages højde for. Alle problemer er ikke løst, fordi man lægger opgaverne over i privat regi. Kald det monopol eller ej, men hvis kommunerne – vi havde et par tilfælde med nogle amtskommuner for ikke så lang tid siden – hvis kommunerne udliciterer opgaver i for store klumper, er det ikke de små kommunale virksomheder, der kan klare dette her. Det er noget af det, man skal være opmærksom på, og jeg nævner det som eksempel på, at alle problemer ikke er løst, bare fordi man udliciterer. Man kan ikke bebrejde store virksomheder, at de udøver denne forretnings-skik, for herregud, det er jo ikke baseret på velgørenhed. Men jeg gør opmærksom på, at jeg er glad for, at hr. Kim Behnke giver mig ret: at der da bestemt er nogle problemer, der skal overvindes, inden man kan sige, at udlicitering bare er noget pragtfuldt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jo, men fru Mimi Jakobsen, jeg gav også løsningen, og den er, at man udliciterer for åremålsbestemte perioder og så gentager processen. Så har andre mulighed for at byde på opgaven, og man har mulighed for i kommunen, amtet eller staten, hvor det nu er, at gøre erfaringer om, hvorvidt det var en for stor portion, man udliciterede, osv. osv.

Problemet er, at fru Mimi Jakobsen opfatter staten som ideel, og staten er ikke ideel. Fru Mimi Jakobsen kræver af en udlicitering eller af en privatisering, at man skal opnå sådan en utopisk fuldstændig 100 pct.-situation. Men det er ikke det, der bliver tilfældet, og det er heller ikke det, som jeg forsøger at påstå over for Folketinget. For det, vi skal sammenligne med, er den nuværende tilstand i den offentlige sektor, den nuværende tilstand i staten, hvor man som borger, hvis man er utilfreds med noget, render panden mod en mur, hvor man f.eks. som byrådsmedlem måske er utilfreds med rengøringen på rådhuset, men ikke kan gøre noget ved det. Man kan sige til en eller anden: Kan I ikke godt gøre det bedre næste gang? Der sker ikke noget, for der er ingen konsekvenser. De pågældende er tjenstemandsansatte, man kan ikke slippe af med dem, osv. osv.

Den idé, der hedder privatisering og udlicitering, tilbyder, at man igennem valg, igennem disse udliciteringer, får mulighed for at få konkurrence på området. Og konkurrence er nu engang ikke det dårligste i denne verden til at få udskilt godt og ondt fra hinanden, hvorimod det, fru Mimi Jakobsen giver udtryk for, er, at bare tingene ordnes af staten, skal det nok være godt.

Hr. Lykketoft efterlyste tidligere empiriske beviser. Jeg skal minde om, at netop med hensyn til statens utilstrækkelighed, den offentlige sektors utilstrækkelighed, er der vist rigeligt med bevis for, at de seneste 30 år ikke har ført et ideelt samfund med sig, tværtimod.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg synes ikke, der i denne sag om udlicitering af statslige opgaver, især driftsopgaver, er grundlag for nogen stor ideologisk diskussion; det kunne der være opræk til med oplæg fra hr. Lykketoft, der senere blev fulgt op af hr. Peter Brixtofte, men jeg tror ikke, der er baggrund for den. Jeg mener, at det afgørende er – og det er der udtalt enighed om – at få opgaverne løst så godt som muligt, men også til den rigtige pris. Det kan godt være, at der vil dukke eksempler op, hvor vi må sige, at de taler ikke for fastholdelse af dette eller dette område inden for systemet, men jeg forstod finansministerens svar sådan, at der kommer en redegørelse til Folketinget en gang om året, og så bli-